

kudKRKA

Bagrat ARAZJAN

Rojen je bil leta 1958 v Erevanu v Armeniji. Umetnost je študiral v Moskvi, kjer je leta 1994 začel delati kot organizator in kurator razstav v Galeriji in oblikovalskem studiu Modius. Zadnja leta živi in dela v Sloveniji, Litvi in Rusiji, pred nedavnim pa se je za stalno preselil v Slovenijo.

Svoja dela je predstavil na več samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji, Rusiji, Nemčiji, Gruziji, Armeniji in drugih državah. Vodil je tudi več likovnih projektov v Rusiji in Armeniji.

GSM 041 932 312
E-naslov bagrat-art@yandex.ru

Kulturno umetniško društvo KRKA

Ogled razstave je možen od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa po predhodnem dogovoru z receptorji (01 475 11 01).

Novo mesto

Galerija Krka
Šmarješka cesta 6
Novo mesto

Ljubljana

Galerija Krka
Dunajska cesta 65
Ljubljana

ARTUM d.o.o., KSI-368/15.

kudKRKA

Galerija KRKA Ljubljana

368. razstava

Bagrat ARAZJAN

Razstavo bomo odprli v četrtek, 15. oktobra, ob 19. uri.

Na ogled bo do 18. novembra.

Vas in Vaše prijatelje toplo vabimo,
da se nam pridružite.

ODTISI SPOMINOV

Bagrat Arazjan v svojih najnovejših delih grafična načela ponavljanja, množenja in reproduciranja nadgrajuje z recikliranjem, poustvarjanjem in predelavo. Grafično umetnost interpretira v najširšem pomenu – kot likovno tehnologijo (umetnost odtiskovanja) in v formalnem smislu (oblikovanje z grafičnimi elementi, kot so črte, točke in ploskve), v svoje projekte pa vselej vključuje tudi prvine grafičnega oblikovanja. Takšno brisanje mej med različnimi področji je značilno za postmodernizem, Arazjan pa črpa tudi iz bogate slikarske in (plakadne) grafične dediščine ruskega konstruktivizma.

Izvirnik in reprodukcija, matrica in odtis sta vseskozi v dialogu, kar pokažeta oba projekta, razstavljena v Galeriji Krka Ljubljana. Čeprav sta na pogled različna, se smiselno dopolnjujeta in razširjata pripoved o povezanosti in prepletenosti skrivnostno naključnih, a pomensko močnih trenutkov iz osebne in kulturne zgodovine.

Cikel Transformacija sestavlja dvajset platen manjšega formata, ki so potiskana z detajli starejših Arazjanovih grafičnih del. Izvirni grafični list postane nekakšna izvorna pokrajina, znotraj katere avtor išče nove poglede, zanimive detajle

in kompozicijske izreze. Ponovno odkrivanje starejših del pomeni soočanje z lastno ustvarjalno preteklostjo, nekakšno slogovno in likovno samoanalizo, raziskovanje samega sebe ter podoživljanje preteklih razmišljanj in občutij, hkrati pa predstavlja metaforično iskanje korenin, soočanje s kulturnim izvorom.

Transformacija, torej preobrazba, se pri prehajanju iz enega v drug material fizično udejanji. Spremenijo se intenzivnost barv, ostrina in velikost likovnih form. Digitalni tisk na platno je v primerjavi z grafikom, narejeno v sitotisku, mehkejši, bolj zabrisan in zamolkel. Arazjan ta učinek poudari z žametnimi nanosi oljnih barv. Gosta črnina, ki simbolizira skrivnostne temine preteklosti, zabrisane spomine in mistično kozmično temo, je hkrati tudi slikarski citat in poklon Rembrandtu. Slikarske intervencije na natisnjene površine iz vsakega platna naredijo unikatno umetnino, tako kot so tudi grafične predloge unikatne monotipije. Arazjan umetnikov ustvarjalni akt na simbolni ravni definira kot edinstven in neponovljiv. Tako je enak vsakemu enkratnemu in neponovljivemu trenutku življenja, ki ga umetnikovo potovanje v preteklost metaforično ilustrira.

Grafični princip, odnos med negativom in pozitivom, se izrazi tudi v galerijski

postavitvi. Ravnotežje med dvajsetimi manjšimi platni iz prvega prostora in tremi monumentalnimi tiski na PVC-plošče v drugem delu prostora predstavlja dvojice črno – belo, majhno – veliko, več – manj. Dialog se odvija tudi na vsebinski ravni. Avtor namreč v ciklu Transformacije »obračunava« s samim seboj, s svojim notranjim doživljanjem in s svojimi likovnimi oziroma estetskimi občutji. V ciklu Kaligrafika pa poleg soočanja z lastno (ustvarjalno) preteklostjo raziskuje svoje kulturne korenine in skrivnost kolektivnega simbolnega izročila.

Prekinjeno vez med spominom in resničnostjo, med formo in pomenom simbolizira stara armenska pisava. Črke in besede iz srednjeveških rokopisov so iztrgane iz izvornega časovnega in vsebinskega konteksta. Pisava nima več svoje osnovne funkcije. Njeno vsebinsko in moralno sporočilo je izničeno.

Z ekstremnimi povečavami, transparentami, večslojnostjo in prekrivanjem avtor okrne tudi vizualno vrednost in grafično ostrino črk. Objektivnega pomena tega zapisa iz davnih časov se torej ne da več razbrati in razumeti, zato ostaneta samo subjektivni občutki mističnosti in skrivnostnosti. Bagrat Arazjan tako potrjuje svojo umetniško izjavo: umetnost je skrivnost!

Arazjan je zapis v armenski pisavi iz srednjeveškega rokopisa prvič uporabil leta 1995 v umetniškem delu Touches (Dotiki). Za reproduciranje podob je uporabljal fotokopirni stroj. Stroj kot »objektivni« in neumetniški pripomoček zanika *techne*, umetnikovo ročno spretnost, in »avro« originalne umetnine. Dvajset let kasneje Arazjan to razmerje znova preizkuša, tokrat s sodobnim digitalnim tiskom na monumentalnih formatih, ki ustrezajo času »jumbokulture«. Umetnik in kurator Armen Igithanjan je v opombah k takratni razstavi v Galeriji Modius v Moskvi Arazjanov projekt opisal kot študijo polifoničnega jezika kulture. Kot občutje vključenosti in kot iskanje stika. Večplastna simbolika v Arazjanovem delu bo morda prav zato, ker je njen jezik tako univerzalen, tudi tukaj in zdaj našla pot do pristnega stika z občinstvom.

Monika IVANČIČ FAJFAR

Bagrat ARAZJAN

